

การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Development of English Grammar instrument by using
Self-regulated learning for Mathayomsuksa 2 students

พัตรสุดา ชาวผ่อง¹

จันทร์พา ทัดภูธร²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ในพระราชูปถัมภ์ฯ ปีการศึกษา 2560 มีนักเรียนจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรียนรู้แบบกำกับตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ dependent t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.50$, Sig = .000) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักเรียนผ่านเกณฑ์ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 3) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 4) นักเรียนมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.27)

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจันทบุรี

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง, โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยควรจะตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เรียนเพื่อท่องจำไปสอบ แต่ควรจะเป็นการเรียนรู้ได้นำความรู้ไปใช้ อย่างน้อยที่สุดคือเพื่อสื่อสารกับผู้เรียนให้รู้เรื่อง เราควรเริ่มต้นพัฒนาเริ่มตั้งแต่กลุ่มนักเรียนและนักศึกษาซึ่งจะเป็นกลุ่มแรงงานหลักในระยะเวลาใกล้นี้ ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงอยากเตรียมความพร้อม และวางพื้นฐานในด้านภาษาให้นักเรียน ให้นักเรียนได้มีคลังคำศัพท์ และพื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปพูดหรือเจรจาต่อรองกับชาวต่างชาติ และเพื่อนำทักษะความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษนั้นไปใช้ในการสมัครงานหรือประกอบอาชีพ ซึ่งผลสำรวจออกมาว่าสาขางานที่จะขาดแคลนในอีก 4 ปีข้างหน้า นั่นคือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม ทันตแพทย์ และนักบัญชี (ศูนย์ข่าวอาร์เอสยูนิวส์, 2555) ซึ่งแต่ละสาขางานที่กล่าวมาข้างต้นนั้นล้วนแต่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพทั้งสิ้น หากนักเรียนจะทราบความหมาย หรือแค่สนทนากับชาวต่างชาติได้เพียงแค่ Yes, No, Ok ก็เกรงว่าจะไม่เพียงพอต่อการประกอบ เพราะผู้วิจัยเชื่อว่า หากผู้ใดมีทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษที่ดีก็จะสามารถสร้างโอกาสที่ดีให้ตนเองได้มากกว่าผู้อื่น เพราะไม่เพียงแต่การทำงานในประเทศไทยเท่านั้น หากยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในต่างประเทศได้อีกด้วย รวมทั้งยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับตนเอง เพราะเราสามารถสื่อสารกับคนได้ทั้งโลกด้วยภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษจะทำให้เราสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งการรับรู้ข่าวสารข้อมูลจากทั่วโลกก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถรู้เท่าทันความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน และประเทศอื่นๆ ทั่วโลก

ระบบการศึกษาในบ้านเรา ถูกสังคมหยิบยกมาพูดถึงความล้มเหลวบ่อยครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินคุณภาพทางการศึกษา ทั้งวิธีการเรียนการสอน การจัดทำหลักสูตร และผลพวงต่างๆ ที่เด็กนักเรียนได้รับจากการศึกษาในสถาบันต่างๆ ล้วนแล้วแต่ถูกประเมินว่าต่ำกว่ามาตรฐานทั้งสิ้น ดังนั้นจึงเกิดคำถามมากมายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกขั้นตอนของกระบวนการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตร ตำราเรียน ครู การจัดวิธีการเรียนการสอน และโรงเรียนแม้ว่าการศึกษาในบ้านเราจะมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคสมัยมาตลอด แต่ถึงกระนั้นปัญหาหลากหลายก็ยังกลายเป็นจุดบกพร่องทำให้ระบบการศึกษาอ่อนแอ จนส่งผลถึงระดับมาตรฐาน และเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ ที่จะต้องทำการปฏิรูปในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน ตำรา

เรียนในแต่ละระดับชั้น รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอน สิ่งเหล่านี้คือทางออกที่จะช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับวงการศึกษาที่ถูковиพากษ์วิจารณ์อย่างหนักมาโดยตลอด (นิรันศักดิ์ บุญจันทร์, 2559)

ในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ ทั้งที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี เรียนตั้งแต่ประถมศึกษา 1 จนถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 เหตุผลหลักมาจาก นักเรียนไม่ทราบว่าชาวต่างชาติพูดอะไร และควรจะสื่อสารอะไรออกไป ซึ่งหากนักเรียนมีพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดีนั้น ก็สามารถช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจ และกล้าที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติมากขึ้น

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาทุกภาษา เพื่อนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้อง ในปัจจุบันนี้ ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ เช่น TOEFL และ IELTS แต่ละทักษะนั้น ผู้สอบจะต้องมีพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ที่ดี มิฉะนั้นจะทำให้ผลสอบออกมาไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างมาก เพราะครูต้องเข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เข้าใจปัญหาของนักเรียนไทยในการเรียนไวยากรณ์ และมีความสามารถในการถ่ายทอดให้นักเรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์อย่างรวดเร็ว ง่าย ไม่เบื่อ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องแม่นยำ (วิไล คำกระบือ, 2551)

สิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษคือ ชุดกิจกรรม วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมคือ การเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบ และจัดอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ โดยกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวได้รับการรวบรวมไว้เป็นระเบียบในกล่อง เพื่อเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับ Skinner (1940) ได้เสนอเกี่ยวกับชุดกิจกรรมไว้ 3 ข้อ คือ 1) ชุดกิจกรรมเป็นการเรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนจะลงมือกระทำด้วยตนเอง ตัดสินใจ ในการเรียนครั้งนั้นๆ ด้วยตนเอง 2) ชุดกิจกรรมสามารถแก้ปัญหาของการเสริมแรงได้อย่างทั่วถึง เพราะเด็กที่เรียน จากชุดกิจกรรมจะสามารถทราบผลการเรียนของตนได้ทันทีเท่ากับเป็นการเสริมแรง และยังสามารถแก้ปัญหาในกรณีที่นักเรียนมากแต่ครูน้อย ช่วยในการแบ่งเบาภาระงานของครูช่วยให้ นักเรียนทราบผลการทำงานของตนเองได้ทันทีโดยไม่ต้องรอผลการตรวจงานจากครู ทำให้ครูสามารถ เสริมแรงเด็กได้อย่างทั่วถึง 3) ชุดกิจกรรมมีการจัดเนื้อหาการเรียนเป็นระบบระเบียบ โดยการจัดเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่สอนเข้าเป็นส่วนๆ เรียงลำดับความยากง่ายมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้เด็กประสบผลสำเร็จทีละขั้นก่อนจะได้เป็นกำลังใจให้ผู้เรียนในขั้นต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหากวิธีที่จะทำให้นักเรียนใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง จึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยที่ให้ผู้เรียนใช้วิธีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง (Self-regulation learning) การกำกับตนเองหมายถึงการกระทำที่ผู้เรียนมีการรู้คิดของตนเองมีแรงจูงใจ ได้ความรู้และทักษะต่างๆ จากการแสวงหาและความพยายามของตนเอง Wynne Harlen (2002) กล่าวว่า ผู้ที่ใช้

วิธีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในการเรียนสูง โดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้เรียนมีการกำกับตนเอง จะมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง มีการควบคุมพฤติกรรมในการเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้ว่าจะใช้ยุทธวิธีใดในการเรียน มีการตั้งใจตนเอง และสามารถควบคุมตนเองให้กระทำพฤติกรรมเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนควรปฏิบัติ (สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2542) โดยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงมีความสำคัญที่ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2550 : 49-50)

ผู้วิจัยเชื่อว่า หากนักเรียนมีรากฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ยังไม่แน่นพอ อาจจะทำให้นักเรียนประสบปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่สูง และอาจจะส่งผลให้นักเรียนไม่ชอบในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกต่อไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความรู้ และความจำที่คงทน และเพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองอยู่ในระดับมาก
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับมาก

3. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ห้อง ม.2/17 จำนวนนักเรียน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นครูที่ปรึกษา

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น: 1. ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ตัวแปรตาม: 1. ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (อ21101) ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ปี 2551

บทที่ 4 Body and mind เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง 1) Past simple and present perfect contrast 2) present perfect and present perfect continuous contrast

บทที่ 5 Our future เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง 1) Zero and first conditionals

2) future perfect and future continuous contrast

บทที่ 6 Telling tales เนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Reported speech (statement and question)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 คาบเรียน ใช้เวลาคาบเรียนละ 50 นาที

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง
5. แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

5. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design ซึ่งมีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543: 216) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 1

Group	Pre-test	Treatment	Post-test
R	O ₁	T	O ₂

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นเตรียม

ผู้สอนชี้แจงและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่มีการเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเอง

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง past simple and present perfect contrast, present perfect and present perfect continuous contrast, zero and first conditionals, future perfect and future continuous contrast และ reported speech (statement and question) ก่อนเรียน (pre-test) เพื่อให้นักเรียนทราบความรู้ความสามารถของตนเองก่อนใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยแบบกำกับตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนได้เฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

2. ผู้สอนดำเนินการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ชุด ใช้เวลาชุดละ 50 นาที และในการสอนแต่ละชุด ผู้สอนจะให้นักเรียนเรียนรู้โดยแบบกำกับตนเองทุกครั้ง และทำแบบฝึกหลังจากเรียนทั้ง 15 ชุดกิจกรรม

3. เมื่อเรียนครบ 15 ชุดกิจกรรมแล้ว ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง past simple and present perfect contrast, present perfect and present perfect continuous contrast, zero and first conditionals, future perfect and future continuous contrast และ reported speech (statement and question) หลังเรียน (post-test) ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน เพื่อให้ นักเรียนทราบความรู้ความสามารถของตนเองหลังใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยแบบกำกับตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนได้เฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

4. ทั้งระยะ 1 สัปดาห์ให้นักเรียนกลับไปทบทวนไวยากรณ์ที่เรียนทั้งหมดจากแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ หลังจากนั้นผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้นักเรียนสรุปผังความคิดเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และให้นำไปติดที่กระดานหลังห้องเรียน และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันตัดสินใจว่าการเขียนผังความคิดสรุปของใครถูกต้อง และให้รายละเอียดมากที่สุด

2. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบประเมินการกำกับตนเอง จำนวน 1 ชุดที่สร้างขึ้น

3. ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากการสอนสิ้นสุดลง

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (dependent sample)

2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล

3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

8. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 คะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และคะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.50$, Sig = .000)

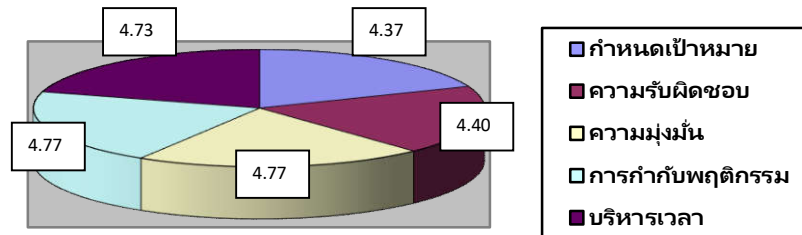
ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	30	20	9.63	2.60	7.50*	0.000
หลังเรียน	30	20	12.06	2.16		

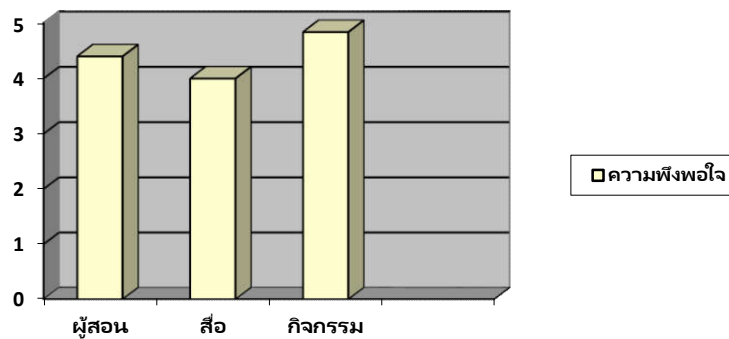
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 66.44 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีนักเรียนเป็นผู้เรียนแบบกำกับตัวเองระดับดีมากจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ มีความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ, สามารถกำกับพฤติกรรมที่ตนเองเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ (คะแนนเฉลี่ย 4.77) สามารถบริหาร และจัดการเวลาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (คะแนนเฉลี่ย 4.73) มีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (คะแนนเฉลี่ย 4.40) และสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเองได้ (คะแนนเฉลี่ย 4.37)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรม ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่าภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09, S.D. = 0.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.84, S.D. = 0.72$) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.01, S.D. = 0.93$) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.94$)

9. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คะแนนระหว่างเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ซึ่ง ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดกิจกรรมสามารถนำมาใช้พัฒนาการ

เรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ชุดกิจกรรมที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไป ถ้าขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง อาจมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และคะแนนทดสอบทางการเรียน วิชากรณ์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อใช้ชุดกิจกรรมวิชากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.50$, $Sig = .000$) นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนวิชากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับคิมิคะแนนตั้งแต่ 11 คะแนนขึ้นไป และบางกิจกรรมนักเรียนมีคะแนนสูงถึง 18 – 19 คะแนน เนื่องจากนักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้า และสามารถกำกับติดตามตนเองได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่ง Bandura (1986) เชื่อว่าบุคคลสามารถกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อควบคุมความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเองได้ และได้อธิบายว่ากระบวนการของการกำกับตนเองไว้ด้วยกัน 3 ขั้นตอนคือ 1) กระบวนการสังเกตตนเอง (Self-observation) 2) กระบวนการตัดสินใจ (Judgment Process) 3) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) และ Woolfolk (1993) ได้อธิบายกระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองว่า การตั้งเป้าหมาย การบันทึก และการประเมินผล การจดบันทึกการให้แรงเสริมกับตนเอง โพซุร์ย สีนลาร์ตัน และคณะ (2550) กล่าวถึงแนวทางการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองว่า ให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกเป้าหมาย และกิจกรรมที่จะทำได้อย่างหลากหลาย งานที่ทำมีความท้าทายแต่ไม่ถึงกับเกินความสามารถ ช่วยผู้เรียนให้รู้แหล่งแสวงหาความรู้ และสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเอง และปรับปรุงแก้ไขได้ มีการร่วมมือกับเพื่อนเพื่อเป็นกำลังใจให้ทำงานต่อไป ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคยามจำเป็น จุดเน้นของการเรียนอยู่ที่การสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน เขียน และอภิปราย ผลที่เกิดขึ้นคือ ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ ความสำเร็จ สะท้อนจากจินตนาการ ความเข้าใจกลวิธีในการเรียน รวมถึงความพยายาม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 66.44 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 47.27 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 เนื่องจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นข้อสอบที่นำความรู้จากชุดกิจกรรมทั้ง 15 ชุดกิจกรรมมาทำเป็นข้อสอบ ซึ่งนักเรียนตอนเรียนได้ทำแบบฝึก และแบบทดสอบเป็นชุดๆ แต่เมื่อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งสุดท้ายจึงทำให้นักเรียนอาจลืมเรื่องที่ได้เรียนในชุดกิจกรรมแรกๆไป ทั้งๆที่ครูให้กลับไปทบทวน และอีกประการหนึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางข้ออาจยากเกินไปจึงทำให้นักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ และคะแนนสอบไม่ผ่านเกินครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมด สอดคล้องกับงานวิจัยของทองแดง สุกเหลือง และคณะ (2550, บทคัดย่อ) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนพิธี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ

พันธุ่มงคล (2552) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการกำกับตนเองที่มีต่อการมีวินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้โปรแกรมการกำกับตนเอง มีวินัยในตนเอง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้โปรแกรมการกำกับตนเองมีวินัยในตนเอง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้โปรแกรมการกำกับตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีนักเรียนเป็นผู้เรียนแบบกำกับตัวเองระดับดีมากจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับดีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ มีความมุ่งมั่น และตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ, สามารถกำกับพฤติกรรมที่ตนเองเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ (ค่าเฉลี่ย 4.77) สามารถบริหาร และจัดการเวลาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.73) มีความกระตือรือร้น และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (ค่าเฉลี่ย 4.40) และสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะของตนเองได้ (ค่าเฉลี่ย 4.37) ซึ่ง Zimmerman (1990) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้การกำกับตนเองว่าเป็นความตระหนักรู้ถึงความเป็นจริงและมีทักษะในการควบคุมตนเองได้ ว่าเมื่อไหร่ควรทำหรือไม่ควรทำอะไร และหาทางออกที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด และมัลพลาส (1999) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับตนเอง การกำหนดเป้าหมายความสามารถของตนเอง ความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งการศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 144 คน พบว่าความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการกำกัตนเอง และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการวิตกกังวล และการกำหนดเป้าหมายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการกำกับตนเอง และความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถของตนเองหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่ามีภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.48 S.D. = 0.03) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.72) ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.93) ด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.94) ซึ่งสอดคล้องกับจุฑามาศ คาโส และคณะ (2551, บทคัดย่อ) ผลการศึกษาความพึงพอใจพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด และศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา (2559) ศึกษาเรื่องการใช้กระบวนการเรียนรู้ โดยกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้รายวิชาหน้าที่

ผลเมืองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ รายวิชาหน้าที่พลเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 3) การใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง นักเรียนทุกกลุ่มมีคะแนนพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มในภาพรวมอยู่ระดับดีมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.43 – 3.76 4) ระดับความพึงพอใจต่อการใช้กระบวนการเรียนรู้โดยกำกับตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.16)

10. ข้อค้นพบจากการวิจัย

การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง มีผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนได้มีพฤติกรรมด้านความมุ่งมั่นในการเรียนรู้สูง และสามารถบริหารเวลา เนื่องจากผลการประเมินการเรียนรู้รายบุคคล โดยการกำกับตนเองอยู่ในระดับดีมาก รวมถึงกำกับพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้ดีมาก เพราะเรื่องการกำกับตนเองนั้นเป็นกิจกรรมใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยใช้มาก่อน อีกทั้งควบคู่กับชุดกิจกรรมที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ให้ ทำให้นักเรียนมีอิสระทางความคิด สามารถสร้างสรรค์และผลิตผลงานของตัวเองได้อย่างไร้ขอบเขตแต่ครอบคลุมเนื้อหา สืบเนื่องจากการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

11. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. นักเรียนอาจจะไม่เคยรู้จัก และไม่เคยใช้การเรียนรู้แบบกำกับตนเองมาก่อน ทำให้นักเรียนอาจจะสับสนในช่วงแรกๆ เพราะฉะนั้นผู้สอนควรอธิบาย และทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเองก่อน เพราะการเรียนรู้แบบกำกับตนเองนั้นมีทั้งข้อดี และข้อเสีย หากนักเรียนสามารถกำกับตนเองได้ตามแบบแผนที่ครูวางไว้ นักเรียนก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียน แต่หากนักเรียนไม่เข้าใจรูปแบบการเรียนรู้แบบกำกับตนเองนั้น ก็จะทำให้ นักเรียนไม่อยากใช้การเรียนรู้ในแบบนี้ และทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานั้นๆ และส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนแยกลงในที่สุด

2. ผู้สอนควรศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการออกแบบชุดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนอาจเปลี่ยนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่การทำแบบฝึกหัด เพราะอาจทำให้นักเรียนเบื่อ และสิ้นเปลืองทรัพยากร อาจจะใช้นวัตกรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่นการทำแบบฝึกหัดออนไลน์ แล้วแสดงผลคะแนนทันทีหลังทำเสร็จ หรือเปลี่ยนจากแบบฝึกหัดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้จะทำให้เนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจมากขึ้น

2. ผู้สอนควรการสร้างชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษในเรื่องอื่นหรือระดับชั้นอื่นด้วย จะทำให้วิชาภาษาอังกฤษที่ดูเป็นวิชาที่ยากสำหรับนักเรียนบางคน อาจทำให้วิชานี้ดูง่าย และน่าเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการกำกับตนเอง กับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ ว่าการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใดมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากกว่ากัน เพื่อที่จะได้มาปรับปรุงในงานของตนเอง

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. กรุงเทพฯ 2551

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษา ฉบับที่สิบเอ็ด*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

จินตนา เกิดสายทอง. (2536). *การใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จินตนา สุขจรรย์. (2544). *การเรียนการสอน โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิราภรณ์ คุณสิทธิ์. (2541). *การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยตัวแปรด้านการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์ ที่สนใจต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย.

จุฑามาศ คาโศ และคณะ. (2551). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเองเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ชม ภูมิภาค (2524). *เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยขงค์ พรหมวงษ์. (2545). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา*. หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยฤทธิ โปธิสุวรรณ. (2544). *การศึกษาผู้ใหญ่ : ปรัชญาตะวันตก และการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทองแดง สุกเหลือง และคณะ. (2550). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ศาสนพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวรรณ นามแก้ว. (2535). *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีพยัญชนะ น ง ค ม ก บ เป็นตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิสนา เขมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญสินี ฐานา. (2546). *การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านทักษะกระบวนการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- นิรันศักดิ์ บุญจันทร์. (2559) *หนังสือพิมพ์ออนไลน์กรุงเทพธุรกิจ สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2560*
<http://daily.bangkokbiznews.com/detail/241445>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปิยธิดา วงศ์ไพบ. (2547). *การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของครูผู้เรียนผู้ใหญ่*. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิน ทองพูน. (2529). *ความพึงพอใจต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด 14 จังหวัดภาคใต้*. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- เพ็ญศรี สุขสวัสดิ์ (2543). *ความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้แนะตนเอง และแบบภาวะผู้ ของศึกษาธิการจังหวัด*. *การศึกษาผู้ใหญ่ ศึกษาศาสตร์*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคนอื่น ๆ. (2550). *สัตตศิลา : หลักเจ็ดประการสำหรับการเปลี่ยนผ่านการศึกษเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มาลี จุฑา. (2544). *การประยุกต์จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11*. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- วรกิต วัดเข้าหลาม. (2540). *ชุดการสอน*. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). *พลังเรียนรู้ในกระบวนการค้นคว้าใหม่*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร. (2526). *พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์สิทธิ์ ทองจำปา. (2560). *การใช้กระบวนการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้รายวิชาหน้าที่พลเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. บทคัดย่อ. กรุงเทพฯ : สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศูนย์ข่าวอาร์เอสยูนิวส์. (2555). *ชะตา “แพทย์ พยาบาล ทันต” ในเงื้อมมือ AEC. ENN ศูนย์ข่าวการศึกษาไทย*.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550) *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2541). *ลักษณะการอบรมและเลี้ยงดูของคนไทยในชนบท ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง*. หน้า 38.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2541). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สันทนา สุชาดารัตน์. (2531). *ภาษาสำหรับครู*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2542). *พัฒนาการบุคคลแบบแผนของครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูที่สำคัญในน.วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม*. หน้า 81-89.

- สุรางค์ สายอุดม. (2541). *การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*.
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หลุย จำปาเทศ. (2533). *จิตวิทยาการจูงใจ*. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาสน์.
- อารมณี สนานนุ. (2539). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย*. ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ.
- อมรวิชัย นาคทรพรพ. (2546). *การบูรณาการการเรียนรู้วัฒนธรรมกับการศึกษาของต่างประเทศ. รายงาน
การศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs,
N.J.: Prentice-Hall.
- Celce-Murcia, M. & Hilles, S. (1988). *Techniques and resources in teaching grammar*. Oxford: Oxford
University Press.
- Dickins, P.M. (1991). "What Makes a Grammar Test Communitive?." In *Language Testing in the 1990s*, 112-
134. Edited by T.C. Alderson and B. Norths. London : Mc Millan – Publisher Ltd., 1991.
- Dwight Bolinger, *Meaning and form*. (English language series II.) London: Longman
- Knapper, C K. and Cropley, A J. (2000). *Lifelong Learning Higher Education*. 3 rd ed. London :Kogan Page.
- Knowles, Malcolm. S. (1975). *Self – directed Learning*. A Guide for Learners and Teachers. New York :
Association Press.
- Leach, G.N. (1983). *Principle of Pragmatics, Essex : Longman*.
- Mikulas, W. L. (1986). *Self-control : Essence and development*. Psychological Record, 36, 297-308.
- Paulston, C.B. (1979). "Communicative Competence and Language Teaching; Guid Line of Communicative
Activities." *RELC Journal Supplement 1*: 6-21.
- Paulston, C.B. and M.N. Brunder. (1976). *Teaching English as a Second Language : Tachiques
and Procedures*. Boston : Wintop Publishers, Inc.
- Pintrich; and De Groot. (1990). P.R. ; & De Groot, E.V. (1990). "Motivational & self-regulated learning
components of classroom activities academic performance," *Journal of Educational Psychology*. 82
(1) : 33 - 34. Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the
assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-
60.
- Schunk. (2000). *Learning Theories: An Educational Perspective*. 3rd ed, New Jersey: Prentice – Hall.

Skinner. (1940). *About behaviorism*. New York: Knopf.

Woolfolk, Anita E. (1993). *Educational Psychology*. (5th ed) Allyn & Bacon

Wynne Harlen. (2002). *A systematic review of the impact of summative assessment and tests on students' motivation for learning*. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2560

<http://www.storre.stir.ac.uk/bitstream/1893/19607/1/SysRevImpSummativeAssessment2002.pdf>

Zimmerman, B.J. (1990). *A social cognitive view of self-regulated academic learning*. *Journal of Educational Psychology*, 81, 329-339